პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით

წელიწადი მეცხე

საქ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების — და — სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, ჯითეტარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის ორგანო

კომუნისტი

რედაქცია
თბილისი, კაბეშის (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 68, მეორე სართული
რედაქციაში საქმისათვის მოლა პარაქება შებრძლება ყოველდღე, გარდა კვირა-უქმეების დღეს 10 საათიდან და მის 12 საათამდე.
ტელეფ.) რედაქტორის 14—76) ფილენის 10—58) დაბის მორგის 13—30.

მთავარი კანტორა თბილისი რუსთაველის პროსპექტ., № 64, ტელეფონი № 8—81.

ხელახმორწერის ფასი:
მუშა-მოსამსახურეთათვის, გლეხებისა, წითელ-არმიელების, მოწაფეების და მასწავლებლებისათვის—1 მან., დანარჩენებისათვის— 1 მან. და 30 კაპ.

განცხადებები:
საქართველოს ფარგლებში— ტექსტის უკან—20 კ. ნონპარელი სტრიქონი, ტექსტის შიგნით—1 მ. 60 კ.; საქართველოს გარეთ—ტექსტის უკან—1 მ. 50 კ., ტექსტში—3 მ.; განმეორებებული გაირდა განცხადების ფასისა იქნეს 10% საქალაქო გადასახადს. თუ განცხადება იბეჭდება ხუთჯერ ტექსტის შეუცვლელად—მეოთხეთი შეთანხმებით. მთ. კანტორაში განცხადებები მიიღება 9—3½ სა., 3½ სა. შემდეგ განცხადება ღირება 20%-ით მეტი. საგანგებო ადგილი განცხადებები—15 და 20 %.

დღიური

— ბერლინში გაიხსნა საბჭოთა ისტორიული მეცნიერების გამოფენა.
— ამერიკელი სენატორი ტომასი საბჭოთა კავშირის შესახებ.
— ანტვერპენის ნავთსადგურის მუშათა გაფიცვა დამთავრდა.
— აზვისტოში კენიგსბერგში გაიხსნება პოლონეთ-ლიტვის კულტურული კონფერენცია.
— სამხრეთ-სლავიის რადიკალური პარტიის საპარლამენტო ფრაქციამ პარტიიდან გამოარიცხა რაჩიჩი.
— ვენაში გაემგზავრა თურქეთის გარეშე საქმეთა მინისტრი ტევფიკ რუშდი-ბეი.

სამშაბათი, 10 ივლისი 1928 წ.

ყოველდღიური გაზეთი

ფასი 5 კაპ. № 158 (2201)

კომუნისტური ინტერნაციონალის ყრილობისათვის

მეხუთე კონგრესიდან განვლილ ოთხი წლის შემდეგ (1924 —ივნისი— 1928) შეიკრიბება ამ დღეებში მოსკოვში კომუნისტური ინტერნაციონალი. ერთ თვეში (5—11 აგვისტოს) შეიკრიბება ბრიუსელში მეორე ინტერნაციონალის კონგრესიც. რამდენად ძლიერია, ვიტყვით შეტს, რამდენად პანაკურია ყურადღება, რომლითაც მოე ლის საერთაშორისო ბურჟუაზია მარქსისტულ- ლენინისტური ინტერნაციონალის მომავალ მუშაობას, იმდენად დამშვიდებული და კმაყოფილია იგივე ბურჟუაზია რეფორმისტული ინტერნაციონალის კონგრესის მოლოდინში. იყო კი დრო, როდესაც მუშათა კლასის მტრები არა თუ მეორე ინტერნაციონალის კონგრესს, არამედ ზოგიერთი მისი სექციების ყრილობებსაც (მაგ. გერმანიაში) მოელოდნენ საკმაოდ აფორიაქებული გრძნობებით, ყოველ შემთხვევაში არა ისეთი სულისკვეთებით, როგორც დღეს. და ბურჟუაზიის ასეთ განწყობილებას ადგილი ჰქონდა ამ ინტერნაციონალის და მისი სექციების არსებობის თვით ისეთ პერიოდშიც, როდესაც აშკარა შეიქნა რეფორმისტული გავლენა მათ ხელმძღვანელ სფეროებში. მაგრამ რადგან, იმავე დროს, საკმაოდ ძლიერი იყო შემარცხენე ფრთა, ეგრეთწოდებული „რადიკალური“ მიმდინარეობა და გარდა ამისა თვით „ცენტრიც“, რომელსაც გარეგნულათ მაინც ხელთ ეპყრა საქმე მძართველობის როგორც ამ ინტერნაციონალში, ისე ზოგ მნიშვნელოვან მის სექციებში, „ურახუნებდა“ კიდევ ერთი შეხედვით მარქსისტულ „სიტყვიერებას“, ავლენდა მოზრდებულად ზღვარს აშკარა რეფორმისტულ მემარჯვენეზე და თავისი, „ცენტრისტული“, პრაქტიკის შორის,— ყოველივე ამის გამო ასეთ ინტერნაციონალს კიდევ შეეძლო ესა თუ ის უსიამოვნება მიეყენებია ბურჟუაზიისთვის. როგორც ვთქვით სულ სხვა მდგომარეობაა დღეს. გაჭირა ბურჟუაზიის ძველი მოკრძალება, ერთნაირი ინსტინქტიური შიში მეორე ინტერნაციონალის. ის დღეს აღარ მოელის მეორე ინტერნაციონალის კონგრესებზე თვით ბებერსაც მქუქავ ბძას, მის მაგარ სიტყვებს, თუ გინდ მაგრტო მაგარ სიტყვებსაც, რომლებითაც მან მიმართა თავის ამხანაგებს დრეზდენის ისტორიულ პარტკონგრესზე 1903 წელს და განაცხადა: მე ვარ ბურჟუაზიული საზოგადოების, ბურჟუაზიული სახელმწიფო წყობილების მოსი სწრე მტერი (Todfeind); მინდა ჩაკვლა ის სათავეშივე, თვით მის საარსებო წყაროებშივე და მოვსპო სრულიად. და თუ პროლეტარული რევოლიუციის მართლა მოსისხლე მტრები ამ ერთი თვის შემდეგ აღნიშნავენ თავიანთ გაზეთებში ბრიუსელის კონგრესის სხდომების ანგარიშებს და გაგიკვირდებათ ამ კონგრესზე თავიანთ კორესპონდენტებს— ეს არა მტრის ბანაკის დასაზვერავად ან მისი შტაბის სიდიდესთანაც გასაგებათ, არამედ იმ მიზნით, რომ ფართოდ მოჰფინონ მსოფლიოს მუშათა რევოლიუციისადმი ღალატის, პროლეტარიატისადმი გამცემლობის ახალი ფაქტები, რომლებითაც ალიპეჭდება მეორე ინტერნაციონალი. ეს მორიგი კონგრესი ბელგიის დედაქალაქში.

სულ სხვაა ამ ბურჟუაზიის დამოკიდებულება მესამე ინტერნაციონალისადმი. საკმაოა მათი „დამოკიდებულების“ დასახასიათებლად მარტო ერთი ფაქტის მოყვანაც კი. ეს ფაქტი იმაში მდგომარეობს, რომ არც ერთი სახელმწიფო თვით ეგრედწოდებულ დემოკრატიულ სახელმწიფოთა „კონცერტიდან“ არ დათავდა კომინტერნის კონგრესის შეკრების ნებასაც კი თავის ტერიტორიაზე. მარტო ეს გარემოებაც თვალმომჭრელ შუქს ჰფენს ბურჟუაზიის დამოკიდებულებას ერთი მხრით კომინტერნის, ხოლო მეორე მხრივ ეგრედწოდებულ „მუშათა სოციალისტური ინტერნაციონალისადმი“. ასეთი დამოკიდებულება გასაგებია. ერთად ერთი მემკვიდრე მეორე ინტერნაციონალის გმირული ხანის, უკეთესად რომ ვსთქვათ, ერთად ერთი მემკვიდრე მისი მარქსისტული რევოლიუციონური ტრადიციების, ე. წ. „რადიკალების“ საუკეთესო ტრადიციების, არის დღეს კომუნისტური ინტერნაციონალი, მატარებელი მარქსიზმის-ლენინიზმის, რომლის ჩირაღდნით აშუქებს ის ჩვენი დროის პროლეტარული ბრძოლის პრაქტიკას, ანაყოფიერებს ამ პრაქტიკას. ასეთი თეორიისა და პრაქტიკის თვალსაზრისითვე მიუდგება კონგრესი იმ საკითხების გარჩევასა და გადაწყვეტას, რომლებიც სდგას მის დღის წესრიგში.

კონგრესმა უნდა გაუკეთოს ჯამი თავისი ოთხი წლის ნამუშევარს და შეაფასოს მომდინარე ისტორიული პერიოდი. მან უნდა განიხილოს საკითხი იმის საფრთხისა და დასახოს პრაქტიკული ზომები მის წინააღმდეგ საბრძოლველად. გარდა ამისა კონგრესიათვის საკითხი დაიკავებს საკმაოდ დიდ ადგილს მის მუშაობაში და, რაც უმთავრესია, ეს იქნება გარჩევა კომუნისტური ინტერნაციონალის პროგრამისა. რომელიც თანამიმდევრობით იდგა მეოთხე, მეხუთე და სდგას მეექვსე კონგრესზეც. დაბოლოს მდგომარეობა საბჭოთა კავშირში და კომინტერნის ხელმძღვანელ პარტიაში, საკავშირო კომპარტიაში, იქნება დღის წესრიგის უკანასკნელი საკითხი.

საერთაშორისო მდგომარეობის შეფასებისა და კომინტერნის ამოცანების გარკვევის სფეროში ჩვენ გვერდს ვერ აუხვევთ ფაქტს კაპიტალიზმის ნაწილობრივ სტაბილიზაციისას, რომელიც მთელი რიგი ფაქტორების გამო არ შეიძლება იყოს მტკიცე. ეს ფაქტორებია, კაპიტალისტური ქვეყნების ურთიერთ დამოკიდებულების სფეროში, წინააღმდეგობათა გამწვავება მათ შორის და მთელ რიგ ომის კერის გაჩენა; კოლონიებისა და ნახევრად კოლონიების მძლავრობა პირველყოვლისა მეტროპოლიური კაპიტალის ბატონობის წინააღმდეგ. ეს მოძრაობა პერმანენტულ ხასიათს იღებს და არ სცხრება, არც შეიძლება დაცხრეს; სტაბილიზაციის მერყეობის ერთ-ერთი მთავარი ფაქტორია მუშათა კლასის გამეშარცხენების თანდათანი განვითარება, როგორც შედეგი კაპიტალის თავშეუკავებელი შეტევისა და პროფესიონალური და პარტიულ-პოლიტიკური ბიუროკრატიის აშკარა ღალატისა. ეს მოძრაობა თანდათან ყალიბდება დამოუკიდებელ ორგანიზაციულ ფორმებში, მაგრამ რამდენადაც საჭიროთ არის ცნობილი, რომ ის შეთა ცდეს ჯერ კიდევ ერთიან ორგანიზაციაში, შემარცხენეთა მოძრაობა შიგნიდან ცდილობს მოახდინოს საქირო გავლენა. სტაბილიზაციის მერყეობის უდიდესი ფაქტორი არის აგრეთვე პროლეტარიატის დიქტატორის არსებობა მისი ოპოზიციის ერთ შეექვსედ ნაწილზე. ყოველივე თქმულიდან გამომდინარეობს: ქვლავ ბრძოლის გაძლიერება, გაღრმავება და გაფართოება მასების დასაპყრობად, მათი ამხედრება ერთ და იმავე დროს ბურჟუაზიის და მისი „შესაძე პარტიის“ ე. ი. სოციალ-დემოკრატიის წინააღმდეგ (კლასი კლასის წინააღმდეგ); ბრძოლა ომის საფრთხესთან, ამ ბრძოლის კონკრეტულ ზომებზე მითითება, კოლონიალური მოძრაობის ანალიზი უკანასკნელი წლების გამოცდილებათა მიხედვით: ამ მოძრაობის ძალთა განწყობილება (პროლეტარიატის და გლეხობისა უმთავრესად) და მისი პერსპექტივები, საკითხი აგრარული რევოლიუციისა კოლონიებში, საბჭოთა სტადიის შესახებ კოლონიალური რევოლიუციებში, კოლონიალური მოძრაობის დახმარება და ამ მიზნით აქტიური საერთაშორისო სოლიდარობის გამოწვევა.

საკითხი პროგრამის მიღების შესახებ იქნება კონგრესის უმთავრესი საკითხი. კომუნისტურ ინტერნაციონალს დღიდან თავის დაარსებისა ჰქონდა როგორც თეორეტიული, ისე პრაქტიკული ხასიათის სახელმძღვანელო პრინციპები. მაგრამ ისინი არ ყოფილან შეჯამებული პროგრამულად. კომინტერნის უკანასკნელი კონგრესები იხილავდნენ ამ საკითხს. მეხუთე კონგრესმა ის გადასცო მეექვსესთვის, რომელზეც სპეციალური კომისიის მიერ შემუშავებული პროგრამის პროექტი უნდა იქნეს განხილული და მიღებული.

სოციალ - დემოკრატიის საბოლოო გაკოტრების, მის მიერ რევოლიუციის და მარქსიზმის ლიკვიდაციის პირობებში, როდესაც მეოთხმოცდაათიან წლების ბერშტეინიანიზმი. ამჟამად უკვე მისი ყოფილა „მოწინააღმდეგის“ ქ. კაუცკის პირით, ზეიმობს თავის გამარჯვებას მეორე ინტერნაციონალში და მის თავკაი პირობებში, როდესაც თითქოს მიწასთან გასწორებული ხდება, კაუცკის აზრით, როგორც ძირითადი სოციალიზმური, ისე ფილოსოფიური დებულებანი მარქსიზმის, როდესაც მეორე ინტერნაციონალის ოფიციალურადაც, პროგრამულადაც გზა მუშათა რევოლიუციის და უღალატეს სოციალიზმს—ასეთ პირობებში მიღება კომუნისტური ინტერნაციონალის პროგრამისა, რომელიც ორ. ტოდოქსალური მარქსიზმის, ლენინიზმის პრინციპებში ასახავს პროლეტარული რევოლიუციის ეპოქის, სოციალიზმის მშენებლობის ეპოქის პრაქტიკას, არის უდიდესი ისტორიული აქტი.

დაბოლოს კონგრესი შეეხება საკითხს მდგომარეობის შესახებ საბჭოთა კავშირში და საკავშირო კომპარტიაში. კომუნისტური ინტერნაციონალის პლენუმს არ ჰქონია დღემდე შემთხვევა თავისი ავტორიტეტული გადაწყვეტილება გამოეტანა მთელ რიგ თეორიტიული და პრაქტიკული საკითხების გამო, რომლებიც წამოაყენა სოციალისტურმა მშენებლობამ საბჭოთა კავშირში და რომლების შესახებ უთანხმოების ნიადაგზე თავი წამოჰყო გაერთიანებულმა ოპოზიციამ. საკავშირო კომპარტიის მეთოთხმეტე და მეხუთმეტე ყრილობის მიერ გადაჭრილი საკითხები ამ **გაერთიანებული ოპოზიციის** შესახებ მხოლოდ შექმნეს კონგრესზე დაისმება მას შემდეგ, რაც ისინი გარჩეულ იქნენ აღმასკომის პლენუმების მიერ. აქ კონგრესს საქმე ექნება მთელ რიგ ახალ ფაქტებთან ოპოზიციის ცხოვრებიდან. ეს ფაქტები ოპოზიციის განადგურება ყველგან, მათი აშკარა კონტრ - რევოლიუციური როლი და დაბოლოს მათი ნამსხვრევების გადასვლა მენშევიკების მხარეზე (გერმანია).

ეჭვი არ არის, რომ კომუნისტური პარტია გამოიტანს ამ ფაქტებს შესახებ ისეთსავე მკრეც და საბოლოო განაჩენს, როგორიც უკვე გამოიტანა მისმა სექციამ საბჭოთა კავშირში.

ასეთია მოკლეთ საკითხები, რომლებსაც განიხილავს მეექვსე კონგრესი. მისი გადაწყვეტილებები იქნება ახალი ეტაპი მსოფლიო რევოლიუციის აღმავალ გზაზე და მისი გამარჯვების საწინდარი.

გერმანიის პრესა შახტის საქმეზე გამოტანილ განაჩენის შესახებ

პოლონეთ-ლიტვის მოლაპარაკება უშედეგოთ თავდება

ნანკინის მთავრობა იტალიისა და დანიისაგან მოითხოვს ახალი ხელშეკრულებების დადებას

გაიხსნა იმპერიალიზმთან მებრძოლ ლიგის ინგლისურ სექციის კონფერენცია

გერმანიის პრესა შახტის საქმეზე გამოტანილ განაჩენის შესახებ

ბერლინი, 8 ივლისი. „რეინიშ-ვესტფალიშე ცეიტუნგ“-ი ეხება რა შახტის საქმეზე გამოტანილ განაჩენს, ვრცლად ახილავს საგარეო პოლიტიკის საკითხებს. გაზეთი მკაცრად აკრიტიკებს გერმანიის ელჩის გრაფ ბრო.კდორფ-რანცაუს მოდავეშობას საბჭოთა კავშირში, ილაშქრებს რაპალოს პოლიტიკის წინააღმდეგ და მხარს უჭერს ინგლისის ორიენტაციას.

„დეიჩე ალგემაინე ცეიტუნგ“-ის მოსკოველი კორესპონდენტი სწერს:

„შახტის პროცესმა დაამტკიცა: რომ საბჭოთა კავშირის მრეწველობის შეტად მნიშვნელოვან დარგებს მრავალ ინჟენერს კავშირი ჰქონდა მაღარიების ყოფილ მესაკუთრეებთან რომლებსაც უცხოეთში გაიქცენ, რომ ამ ინჟენრებმა მძიმეს საკმაოდ მნიშვნელოვანი თანხე ბი, და, ბოლოს, რომ მათ დავალებული ჰქონ დათ შეძლებისდაგვარად ხელი შეეშალათ საბჭოთა მთავრობის მიერ მაღარიების ეწსპლოატაციისათვის და შეეგროვებიათ პოლიტიკური და ეკონომიური ხასიათის ცნობები საბჭოთა კავშირის მდგომარეობის შესახებ. ეჭვს გარეშეა, რომ პოლონეთის სამხედრო და, შე იძლება, პოლიტიკური დაწესებულებებსაც საგებლობენ ამ კომპრომეტირი ურთიერთობით. დანამდვილებით შეიძლება ითქვას, რომ ბრალდებული ფუნქ მეტ ნაწილს პოლონეთის დესეულობდენ. პოლონეთის ცნობილმა პრესა, რომლის სახელიც სამწუხაროდ არაა დასახელებული სასამართლოს დაბურული სხდომის ოფიციალურ ანგარიშში, არამცდა მოსწრებულა მხოლოდ მოსკოვში გავრცელებული ხმების შემოწმება ქვანაზრის რაიონში. ჩვენ თავიდანვე ივ ეზრისა ვართ, რომ საბჭოთა მეცხამსახურეების ასეთ მოქმედება სპეციალურ პრესტიჟს წარმოადგენს სახელმწიფოს ხელისუფლებისათვის და საელჭიროს ეღვთ ფლის უფლებამოსილებათა ასეთი გადაჭარბება ასეთი გოროდმოქმედებისათვის მთავარი ბრალდებულის დასჯას ქოვეტავარი საშუალებით, სიკ ვილითაც კი“.

შემდეგ კორესპონდენტი ახასელებს მთელ რიგ ბრალდებულებს, რომლებმაც, მისი აზრით, დამნაშავეობრივ მკაცრი სასჯელი. მაგრამ კორესპონდენტს აზრი, ეგრეც წოდებულ მოსკოვის ცენტრსა და მისი წარმომადგენელ ბის მონაწილეობა დანამდვილებით არაა დამტკიცებული.

შემდეგ კორესპონდენტი სწერს:

„პრაქტისს შეიპარ ბალანსს წარმოადგენს საბჭოთა ხელისუფლებისათვის დამამცირებელი გარემოება, რომ ჯერ კიდევ ერთხელ ცხადი გახდა, რომ ბოლშევიკების ხელისუფლება ძირიანად ვერ აუხვევია ფაქტს კაპიტალიზმის ნაწილობრივ სტაბილიზაციისას, რომელიც მთელი რიგი ფაქტორების გამო არ შეიძლება იყოს მტკიცე. ეს ფაქტორებია, კაპიტალისტური ქვეყნების ურთიერთ დამოკიდებულების სფეროში, წინააღმდეგობათა გამწვავება მათ შორის და მთელ რიგ ომის კერის გაჩენა; კოლონიებისა და ნახევრად კოლონიების მძლავრობა პირველყოვლისა მეტროპოლიური კაპიტალის ბატონობის წინააღმდეგ. ეს მოძრაობა პერმანენტულ ხასიათს იღებს და არ სცხრება, არც შეიძლება დაცხრეს; სტაბილიზაციის მერყეობის ერთ-ერთი მთავარი ფაქტორია მუშათა კლასის გამეშარცხენების თანდათანი განვითარება, როგორც შედეგი კაპიტალის თავშეუკავებელი შეტევისა და პროფესიონალური და პარტიულ-პოლიტიკური ბიუროკრატიის აშკარა ღალატისა. ეს მოძრაობა თანდათან ყალიბდება დამოუკიდებელ ორგანიზაციულ ფორმებში, მაგრამ რამდენადაც საჭიროთ არის ცნობილი, რომ ის შეთა ცდეს ჯერ კიდევ ერთიან ორგანიზაციაში, შემარცხენეთა მოძრაობა შიგნიდან ცდილობს მოახდინოს საქირო გავლენა. სტაბილიზაციის მერყეობის უდიდესი ფაქტორი არის აგრეთვე პროლეტარიატის დიქტატორის არსებობა მისი ოპოზიციის ერთ შეექვსედ ნაწილზე. ყოველივე თქმულიდან გამომდინარეობს: ქვლავ ბრძოლის გაძლიერება, გაღრმავება და გაფართოება მასების დასაპყრობად, მათი ამხედრება ერთ და იმავე დროს ბურჟუაზიის და მისი „შესაძე პარტიის“ ე. ი. სოციალ-დემოკრატიის წინააღმდეგ (კლასი კლასის წინააღმდეგ); ბრძოლა ომის საფრთხესთან, ამ ბრძოლის კონკრეტულ ზომებზე მითითება, კოლონიალური მოძრაობის ანალიზი უკანასკნელი წლების გამოცდილებათა მიხედვით: ამ მოძრაობის ძალთა განწყობილება (პროლეტარიატის და გლეხობისა უმთავრესად) და მისი პერსპექტივები, საკითხი აგრარული რევოლიუციისა კოლონიებში, საბჭოთა სტადიის შესახებ კოლონიალური რევოლიუციებში, კოლონიალური მოძრაობის დახმარება და ამ მიზნით აქტიური საერთაშორისო სოლიდარობის გამოწვევა.

საკითხი პროგრამის მიღების შესახებ იქნება კონგრესის უმთავრესი საკითხი. კომუნისტურ ინტერნაციონალს დღიდან თავის დაარსებისა ჰქონდა როგორც თეორეტიული, ისე პრაქტიკული ხასიათის სახელმძღვანელო პრინციპები. მაგრამ ისინი არ ყოფილან შეჯამებული პროგრამულად. კომინტერნის უკანასკნელი კონგრესები იხილავდნენ ამ საკითხს. მეხუთე კონგრესმა ის გადასცო მეექვსესთვის, რომელზეც სპეციალური კომისიის მიერ შემუშავებული პროგრამის პროექტი უნდა იქნეს განხილული და მიღებული.

სოციალ - დემოკრატიის საბოლოო გაკოტრების, მის მიერ რევოლიუციის და მარქსიზმის ლიკვიდაციის პირობებში, როდესაც მეოთხმოცდაათიან წლების ბერშტეინიანიზმი. ამჟამად უკვე მისი ყოფილა „მოწინააღმდეგის“ ქ. კაუცკის პირით, ზეიმობს თავის გამარჯვებას მეორე ინტერნაციონალში და მის თავკაი პირობებში, როდესაც თითქოს მიწასთან გასწორებული ხდება, კაუცკის აზრით, როგორც ძირითადი სოციალისტური, ისე ფილოსოფიური დებულებანი მარქსიზმის, როდესაც მეორე ინტერნაციონალის ოფიციალურადაც, პროგრამულადაც გზა მუშათა რევოლიუციის და უღალატეს სოციალიზმს—ასეთ პირობებში მიღება კომუნისტური ინტერნაციონალის პროგრამისა, რომელიც ორ. ტოდოქსალური მარქსიზმის, ლენინიზმის პრინციპებში ასახავს პროლეტარული რევოლიუციის ეპოქის, სოციალიზმის მშენებლობის ეპოქის პრაქტიკას, არის უდიდესი ისტორიული აქტი.

დაბოლოს კონგრესი შეეხება საკითხს მდგომარეობის შესახებ საბჭოთა კავშირში და საკავშირო კომპარტიაში. კომუნისტური ინტერნაციონალის პლენუმს არ ჰქონია დღემდე შემთხვევა თავისი ავტორიტეტული გადაწყვეტილება გამოეტანა მთელ რიგ თეორიტიული და პრაქტიკული საკითხების გამო, რომლებიც წამოაყენა სოციალისტურმა მშენებლობამ საბჭოთა კავშირში და რომლების შესახებ უთანხმოების ნიადაგზე თავი წამოჰყო გაერთიანებულმა ოპოზიციამ. საკავშირო კომპარტიის მეთოთხმეტე და მეხუთმეტე ყრილობის მიერ გადაჭრილი საკითხები ამ **გაერთიანებული ოპოზიციის** შესახებ მხოლოდ შეექვსე კონგრესზე დაისმება მას შემდეგ, რაც ისინი გარჩეულ იქნენ აღმასკომის პლენუმების მიერ. აქ კონგრესს საქმე ექნება მთელ რიგ ახალ ფაქტებთან ოპოზიციის ცხოვრებიდან. ეს ფაქტები ოპოზიციის განადგურება ყველგან, მათი აშკარა კონტრ - რევოლიუციური როლი და დაბოლოს მათი ნამსხვრევების გადასვლა მენშევიკების მხარეზე (გერმანია).

ეჭვი არ არის, რომ კომუნისტური პარტია გამოიტანს ამ ფაქტებს შესახებ ისეთსავე მკრეც და საბოლოო განაჩენს, როგორიც უკვე გამოიტანა მისმა სექციამ საბჭოთა კავშირში.

ასეთია მოკლეთ საკითხები, რომლებსაც განიხილავს მეექვსე კონგრესი. მისი გადაწყვეტილებები იქნება ახალი ეტაპი მსოფლიო რევოლიუციის აღმავალ გზაზე და მისი გამარჯვების საწინდარი.

მდგომარეობა ჩინეთში

უთანასწორო ხელშეკრულებების გაუქმება

შანხაი, 8 ივლისი. გაზეთების ცნობით ნანკინის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენლობამ, იტალია- ჩინეთის და დანია- ჩინეთის ხელშეკრულებათა ვადის გასვლასთან დაკავშირებით, იტალიის და დანიის ელჩებს მოსთხოვა ანალოგიური ახალი ხელშეკრულებების დადების მოლაპარაკების დაწყება. მხოლოდ სამმა ბრალდებულმა— ინჟენრებმა გარკვევით გამოაშკარავეს, რომ ისინი ბრალეულ არ ცნობენ თავიანთ თავს. ერთ-ერთი ბრალდებული, ინჟენერი ფიზერნომია. ეს— **რაბინოვიჩი**—შემოქმედებითი აქტივობის ინდივიდუალური სუბიექტ

უკანასკნელი ცნობები

ფოთელებარიები შახტის პროცესის გამო

ბერლინი, 9 ივლისი. ბერლინ კომენტარი. ბერლინში შახტის პროცესის შედეგების შესახებ ორკვირა ორი მიმდინარეობა. გაზეთების ნაწილი, მეტადრე სოციალ - დემოკრატიული გაზეთები — პარტიის ცენტრის ორგანოები — და აგრეთვე მძიმე მრეწველობის ზოგიერთი ორგანოები ძალიან მკაცრად ლაპარაკობენ ხაბჭოთა იუსტიციის წინააღმდეგ. ამ მიმდინარეობის სათავეში სდგას „ფორვერტსი", რომელიც სოციალ-დემოკრატიურ სამხანაგოს ანგარიშებს მას ბანს აძლევს რენეგატი პაულ ლევი თავისი ყოველკვირეული ორგანოთი. წინააღმდეგ ამისა, ბევრი გაზეთებიანი გაზეთი, მეტადრე ინდეპენდენტი, რომლებიც კარგად ერკვევიან საგარეო პოლიტიკის საკითხებში, იჩენენ პროცესის ერთგვარ გეგმას და შედარებით ობიექტურად აფასებენ პროცესზე გამოსვლებს. ბორტოშოკმეთების.

„ფორვერტსი" ალექსენსკი ბარქჰაუზენის პრინციპით და ვეცდილობდი, რომ მუშებისა და მრეწველების მოლაპარაკება გადაეტანა „ლაპარაკისთვის ნიადაგზეო". მაგრამ, ხედავს ბრალეულ ხაბჭოთა მეცნიერებისა და ტექნიკის წარმომადგენლებს, რომელნიც ბოლშევიკების დიპრიბის და ტომასის უწოდებენ „სამრეწველო ორგანიზაციის ყველაზე თვალსაჩინო ფიგურას", ხოლო მაკდონალდს „ჩინი პარლამენტარიზმის ასლი". ბერლინზე განსაკუთრებით „მაკდონალდის ურჩნალისტური გარეგნობისა" და „ბრიანის კლასს". ამ ადგილის ორატორის სიტყვა შეუწყვეტინეს: „შორს მაკდონალდი მუშათა მოძრაობისაგან". მეცხრამეტე უსაზომა: „მუშათა მოძრაობა მაჭიხალატის ხელში ჩაიგდებს, მით ემეტის მაკდონალდიანობა". (ადს).

ახალი შაღრევანი

ბაქო, 9 ივლისი. ბაქო-ეიბათში ამოზეთის ახალმა შადრევანმა, 8 თვემდებს ჰა № 47, რომელის ბურღვა ახლახან დამთავრდა. შადრევანმა იძლევა დღეში 800 ტონაზე მეტ ნავთს. ჭის სიღრმე 950 მეტრს ტოლია. (ადს).

კონფერენცია გლაზგოში

ლონდონი, 9 ივლისი, გლაზგოში მართა მეტალურგიის და ჯუკის მიერ გამართული პირველის კონფერენცია. დესეწრო 5.000 მუშა. მოსულთაგანი იყო ეროვნულური სახჭოს წევრის ჯორჯ ბიკის დასწერა კრება. კუკმა მოხსენებაში განაცხადა, რომ მისს და მეტალურგის მიერ დაწყებულ კამპანიას მიზნად აქვს, რომ პროფკავშირების შემდეგმა კონგრესმა დაჭრის ბიძის ჯორჯიანის მიერ ეროვნული სახჭოს მოლაპარაკე „მრეწველობაში მშვიდობიანობის" დამყარების შესახებ. კუკმა სთქვა: „მონდიზე—ფაშიზმის პირველი სტადიაა; მაზ ჩაჭკალით საომარ ფაშიზმი". ბიკმა განაცხადა, რომ იგი ურთდება კუკის და მეტალურგის მოწოდებას, მაგ გაიხსენა თავისი გამოსვლა პროფკავშირების ედინბურგის კონგრესზე, რომელშაც გადაეწყვიტა მოლაპარაკების დაწყება მრეწველობის ფაშიზმი".

„ფრენკ ალეგმენე ცდილებთან" ერთად „კოლენზეი ცდილებისა", და „ფრანკფურტერ ცეტტენგზეი" დაბეჭდილებულად სთვლიან პროცესზე გამოშკარავებული კონტრ-რევოლუციონერის მომხედების უმეტეს ნაწილს. ამავე დროს პრესის გადაჭარბებული ტენდენცია, რომ ასეთები ტერორისტების გზაზე გადილობილი დაბრკოლებანი, ფაშიზმის კავშირისა და გერმანიის ორიენტირ

ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ, 10 ՀՈՒԼԻՍ 1928 Ը. № 158 (2201)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՀՄԱՅՆՔԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՀՄԱՅՆՔԻ ՀԱՄԱՐ

Հ. Ս. Ս. Հ. Կենտրոնական Գործադիր Կոմիտեի նախագահության նիստը

Հուլիսի 7-ին տեղի ունեցավ Հ. Ս. Ս. Հ. Կենտրոնական Գործադիր Կոմիտեի նախագահության նիստը։

Նիստում ընդունվեցին հետևյալ որոշումները։

Ռուսաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Կենտրոնական Գործադիր Կոմիտեի նախագահության նիստը

Հուլիսի 7-ին տեղի ունեցավ Ռուսաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Կենտրոնական Գործադիր Կոմիտեի նախագահության նիստը։

Նիստում ընդունվեցին հետևյալ որոշումները։

Ռուսաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի նիստը

Հուլիսի 7-ին տեղի ունեցավ Ռուսաստանի Ֆեդերատիվ Սոցիալիստական Խորհրդային Հանրապետության Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի

ეკონომიკა და ბიზნესი

ფულის ბაზრის მდგომარეობა

ფულის მიმოქცევა. 8 ოქტომბრის მონაცემებით, ბანკნოტების მიმოქცევა 10 ოქტომბრის მონაცემებთან შედარებით 1 მილიონი 16 ათასი ლარით შემცირდა და შეადგინა 12 მილიონ 16 ათასი ლარი. ამ ოთხ დღეში ბანკნოტების მიმოქცევა 1 მილიონი 16 ათასი ლარით გაიზარდა.

ფულის ბაზრის მდგომარეობა. ფულის ბაზრის მდგომარეობა ამ კვირაში ისევ ისეთივე დარჩა, როგორიც იყო წინა კვირაში. ფულის მოთხოვნილება ისევ ისეთივე ძლიერია, ფულის მიწოდება კი ისევ ისეთივე სუსტი. ამ ორ კვირაში ფულის მოთხოვნილება ორჯერ გაიზარდა, ფულის მიწოდება კი ორჯერ შემცირდა. ამ ორ კვირაში ფულის მოთხოვნილება 1 მილიონი 200 ათასი ლარით გაიზარდა, ფულის მიწოდება კი 600 ათასი ლარით შემცირდა. ფულის მოთხოვნილების ასეთი ზრდა ფულის ბაზრის ისეთ მდგომარეობას ქმნის, რომ ფულის ფასი ძალიან მაღალი ხდება. ფულის ფასის ასეთი მაღალი დონე